

## Sonet de toamnă

Felix

---

În repetabilul conflict cromatic,  
S-a năpustit rugina incisiv  
Și verdele, atât de expresiv,  
A dispărut subit și enigmatic.

Tristețea are iz ultimativ  
Sub cerul toamnei devenit beznatic,  
Din care plouă greu și reumatic  
Ca într-un implacabil laitmotiv.

Dar dincolo de ploi, de frig, de plumb  
Se vede a rodirii strălucire  
În aurul ce râde în porumb,

De-aceea, chiar cu bruma prinsă-n fire,  
Mă rog, când de tristețe mă dezbumb:  
Mă întomnează, Doamne, prin rodire!

Simion Felix Marțian